

12 zahtev ZSSS: dobra popotnica do nove trojke

11.1.2017

Odziv ZSSS na Belo knjigo je v nasprotju z interesi slovenskih davkoplačevalcev. Dodatna milijarda evrov za pokojnine in invalidnine bi nas pripeljala na prvo mesto v EU po višini teh izdatkov. To bi popolnoma zadušilo konkurenčnost slovenskega gospodarstva.

Slab spomin prinese cekin. Gospodarska konjunktura, v kateri se zdaj Slovenija nahaja, briše spomin na obljube po vodenju odgovorne in proticiklične javno-finančne politike. Ob višji gospodarski rasti smo se zavezali, da bomo zniževali 30 mrd evrov visok javno-finančni dolg, na katerega plačujemo več kot 1 mrd evrov obresti letno. Prav tako bi morali strukturni primanjkljaj zniževati. Le na ta način bi lahko ponovno izpostavili zadosten manevrski prostor ob prihodnji krizi. V teh okoliščinah pa so nas poleg visokih zahtev javnih uslužbencev (166 mio evrov) doletele še nerealne in nevzdržne želje ZSSS, ki nas vodijo še dlje od naštetih zavez.

Položaj prebivalcev ni slab. Percepcija o revščini in slabem gmotnem stanju, ki je ustvarjena v javnosti, s statističnimi podatki ni podprta. Vsekakor moramo kot družba poskrbeti za socialno varnost najbolj ogroženih. Vendar statistika kaže tudi drugo plat medalje. Depoziti gospodinjestev so na rekordni ravni pri skoraj 16 mrd evrov, zadolženost gospodinjestev je pol nižja od povprečja evroobmočja. Delež gospodinjestev, ki lahko s svojimi prihodki normalno preživijo, je najvišji v zadnjih 10-ih letih.

Trikrat NE zahtevam. Zahteve ZSSS predstavljajo po hitri oceni Analitike GZS več kot 1 mrd evrov dodatnih bremen, ki bi jih bilo mogoče financirati zgolj z zvišanjem javno-finančnega primanjkljaja in novim zadolževanjem. S tem bi kršili zaveze pakta rasti in stabilnosti. To bi najverjetneje pomenilo finančno kazen s strani Evropske komisije. Bilo bi tudi v nasprotju z ustavo, v kateri je zapisano fiskalno pravilo.

Obremenitve bi se še povečale - tako socialni prispevki, ki že zdaj predstavljajo enega najvišjih deležev v BDP, kot tudi davki na potrošnjo (trošarine, DDV). Pridružili bi se dodatni davki oziroma obremenitve. To bi spodbudilo rast sive ekonomije in znižalo konkurenčnost tistih, ki spoštujejo pravno okolje.

Tretji vir financiranja, ki bi prav tako bil slaba alternativa prvima dvema opcijama, je zmanjšanje drugih vrst državnih izdatkov, najverjetneje sredstev za tekoče vzdrževanje in gradnjo nove infrastrukture. Te so že po predlogu zadnjega proračuna za kar 700 mio evrov nižje kot v letu 2008. Slabšanje kakovosti državne infrastrukture pomeni večje stroške uporabe za gospodarstvo in gospodinjstva, saj se stanje voznega parka hitreje obrablja, transportne poti pa se podaljšujejo ter tako slabijo izvozno konkurenčnost.

To pomeni, da takšne zahteve ne povzročajo le hude nevarnosti kršenja zavez Slovenije, temveč hkrati tudi grožnjo za nadaljevanje razvoja in trenutne gospodarske rasti. Posledično bomo to občutili vsi: podjetja, zaposleni v gospodarstvu, mladi, upokojeanci, javni uslužbenci ...

Mag. Samo Hribar Milič, generalni direktor GZS: »Dvanajst zahtev ZSSS deluje kot zadnjih 12 žeblice v fakirski postelji za slovensko gospodarstvo. Usmerjeni so v povsem napačno smer, stran od ustave, Evropske unije in od interesov zaposlenih v Sloveniji.«